

Marian ilmestys – Daavidin valtaistuin

Luuk. 1:26-38

26. Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin,

27. neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalla Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.

28. Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi!"

29. Maria hämmentyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.

30. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

31. Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimesi Jeesus.

32. Hän on oleva suuri, - häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa

tälle hänelle **Daavidin**, hänen isänsä, **valtaistuimen**.

33. Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua."

34. Mutta Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?"

35. Enkeli vastasi hänelle: "Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi.

36. Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iällä. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella,

37. sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."

38. Silloin Maria sanoi: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen luotaan.

Nöyryys

Mikä on suurinta ihmisessä? Entä mikä on suurinta Jumalassa? Entä mikä tekee ihmisestä käyttökelpoisen Jumalalle? Yllättävää kyllä, näihin kolmeen kysymykseen löytyy sama vastaus. Se on nöyryys!

Ihmisen nöyryys on itsensä oikein arvioimista Jumalan ja ihmisten edessä. Nöyryys tekee hänestä tomua ja tuhkaa Jumalan pyhyiden edessä, tekee hänestä yksin armosta ja Jumalan laupeudesta elävän olennon, mutta sama Jumalan armon omistaminen tekee hänestä tarvittaessa miehen tai naisen, joka uskaltaa seistä vaikka koko maailma olisi häntä vastaan.

Tekstimme Mariasta kertoo sen, että Jumalalle eivät ole käyttökelpoisia ihmiset, jotka luottavat omiin kykyihinsä ja lahjoihinsa, pätevyyteensä tai tietoihinsa. Jumala ottaa käyttöönsä vain sellaisia, jotka nöyrtyy Herran edessä palvelijaksi tai palvelijattareksi.

Ihmisen synnin syvä juuri, hänen ylpeytensä, tekee ihmisen taipumisen nöyryyteen erittäin vaikeaksi. Asia on jopa niin hankala, että yleisessä kielenkäytössä ei mitään pidetä niin halveksittavana kuin ihmisten nöyryyttämistä samoin kuin ihmisten syylistämistä, jotka liittyvät usein saumattomasti yhteen.

Tapahtumasarja

Katsomme nyt ensin, mitä Marialle tapahtui, miten hän otti vastaan enkelin viestin Jumalalta. Sitten tarkastelemme sitä, mitä enkeli lausui Jeesuksesta.

"Enkeli tuli sisään hänen luokseen ja sanoi: Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi."

Maria uskoi Vanhan testamentin lupauksiin. Hänen suhteesta Jumalan todellisuuteen kertoo se, ettei hän hämmästynyt itse enkelin ilmestymistä - ylikuonnollinen on uskovalle sydämelle luonnollista - vaan siitä, mitä enkeli puhui hänelle.

Marian hämmästys johtui siitä, että Gabriel tervehti häntä "armoitettuna eli armon saaneena". Marian saaman armon sisältö oli siinä, että itse Herra Jumala oli hänen kanssaan. Tervehdys ei viitannut Marian tehtävään, vaan Marian asemaan Jumalan edessä. Maria usko oli vilpittömästi turvautumista Jumalan armolupauksiin, Aabrahamin uskoa. Jumala oli lukenut sen hänelle vanhurskaudeksi. Maria oli siis uskon kautta Jumalalle otollinen ja siksi myös ihminen, jota Herra halusi ja voi käyttää omien päämääriensä toteuttamiseen. Mariaa ei tehnyt Jumalalle kelpaavaksi se, että hän sai toimia Jeesuksen äitinä, vaan hänen uskonsa Jumalan sanan lupauksiin.

Maria hämmästyi tervehdystä myös siksi, että hän ei ollut vilpittömästi uskostaan huolimatta koskaan tajunnut kuinka suuren armon Hän oli saanut osakseen Jumalan lapseudessa. Moni muukin Herraan uskova kristitty tekee kovin harvoin loppuun asti johtopäätöksiä sen armon suuruudesta, joka hänellä on Kristuksen omana ja Hänen yhteydessään.

Tänäänkin Herran omilla on täysi syy hämmästellä ja ylistää Herran armon suuruutta: Synneissään Jumalan tuomion ansainnut pääseekin Jeesuksen veren kautta Jumalan yhteyteen ja taivaallisen perinnön omistajaksi. Muista, että jos turvaat Herraan, olet vanhurskas, olet Kristuksen kanssaperillinen, olet Jumalan lapsi, olet osallinen iankaikkisesta elämästä jo nyt.

Palvelustehtävän armo (30-33)

Enkeli jatkoi: "Älä pelkää, Maria. Sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus."

Jumalan armo on kaksinkertaista. Hän antaa ensin pelastuksen armon ja sitten pelastetulle armon palvelu Häntä. Jumala voi ja tahtoo ottaa käyttöönsä ne, jotka ovat uskon kautta Häneen oikeassa suhteessa, vanhurskautettuja ja joiden kanssa Herra itse on. Pelastavan työn välikappaleina ei Jumala käytä muita kuin armahtamiaan ja yhteyteensä liittämiä.

Maria sai tehtäväkseen synnyttää Jeesuksen ja kasvattaa Häntä Joosefin kanssa. Samanlaista tehtävää kuin Maria ei kukaan toinen ihminen ole saanut. Kuitenkin eräässä mielessä jokaisen Jumalan lapsen tehtävä on ainutlaatuinen. Jumalalla on jokaista omaansa varten eri tehtävä. Vain Sinä voit tehdä sen tehtävän, jonka Hän on Sinulle suunnitellut. Ratkaisevaa ei ole tehtävän suuruus, vaan se, haluatko olla uskollinen sille, mitä Herra antaa hoidettavaksesi. Muista tehtäviesi arvoa ei määrää se, mitä teet, vaan se Herra, jolle sen teet.

Rohkaisu

Tehtävän antaessaan Herra antaa myös rohkaisun sen suorittamiseen ja tarvittavan armon - oman rakkautensa ja läsnäolonsa - niin että Sinä voit myös täyttää tehtäväsi Jumalan suunnitelman mukaan. "Älä pelkää, Maria. Sinä olet saanut armon Ju-

malan edessä." Jos tuijotamme vain omiin mahdollisuuksiimme, emmekä Jumalan armon mahdollisuuksiin, emme palvelukseen lähde emmekä siinä pitkään jaksa.

Miten se on mahdollista? (34-35)

Neitseestä syntymisen ihmeestä on käyty keskustelua. Epäilijöitä on riittänyt. Mielenkiintoista on se, että ensimmäinen epäilijä oli Maria itse. Marian kysymys: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun en ole ollut yhteydessä miehen kanssa?" oli mitä luonnollisin. Siinä ei ollut sitä epäuskoa, jolla tämän päivän epäilijät asiaan suhtautuvat.

Enkeli vastasi: *"Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi."* Enkelin vastaus osoitti, että Lapsen Isä tulisi olemaan Jumala ja Lapsi sikiäisi Pyhän Hengen vaikutuksesta.

Todistus Jumalan teoista (36)

Jumala tietää, että me tarvitsemme rohkaisua niihin tehtäviin, joihin Hän meitä lähettää. Hän tietää, myös sen, että toiset Herran käytössä olevat voivat rohkaista meitä. Siksi Gabrielin viittasi Jumalan tekoihin Elisabetin elämässä. Meidän kokemamme Jumalan armon ihmeet eivät ole vain meitä varten. Herra haluaa, että kertoisimme niistä toisille ja niin rohkaisisimme toisiamme uskossa. Herra haluaa, että jaamme kokemamme Jumalan armon keskenämme.

Jumalalle ei mikään ole mahdotonta (37)

Lopuksi Gabriel vie Marian kaiken kristillisen palveluksen salaisuuteen: *"Eihän Jumalalle mikään ole mahdotonta."* Jumalan kaikkivaltius kuuluu Jumalan olemukseen. Se on helppo tunnustaa teoriassa, mutta sen varaan jättäytyminen vaatii uskon rohkeutta ja selkeää päätöstä vaeltaa Jumalan tahdon mukaan. Kristillisellä työllä ei ole menestymisen mahdollisuuksia, jos me turvaudumme tämän maailman ajan voimiin, menetelmiin, rahaan, ihmisten suosion etsimiseen. Todellista apua ihmiset eivät löydä muualta kuin siltä Herralta, joka on synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen voittanut.

Marian usko (38)

Marialle ei riittänyt, että hän kuuli Jumalan ilmoituksen. Hän vastasi siihen: *"Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan."* Marian uskon olemus oli asettumista Jumalan hallittavaksi, Herran alamaiseksi. *"Minä olen Herran palvelijatar."*

Herra ei odota meiltä muuta, kuin sitä, että suostumme Hänen käyttöönsä. Hän itse kyllä huolehtii sitten, että eräänä päivänä näemme toteutuneena sen Jumalan suunnitelman, joka tähtää Hänen valtakuntansa leviämiseen kaikkialle maailmaan, siis myös lähimpiemme sydämiin. Nyt Hän tarvitsee Sinua tässä tehtävässä.

Marian vastaus kertoo meille, millaista usko on luonteeltaan: Se on asettautumista Herran kasvojen eteen, suhteeseen Jumalaan, ja Jumalan sanan lupausten vastaan ottamista niin, että Herra pääsee toteuttamaan pelastavan tahtonsa elämässämme. Asettuminen Herran alamaiseksi merkitsee välttämättä nöyrytymistä. Epäusko ei ole siksi uskon puutetta vaan selkeää Jumalan puheen torjumista. Se on pohjimmiltaan ylpeyden syntiä.

Mitä Jeesuksesta sanottiin?

Mitä siis enkeli ilmoitti Jeesuksesta? Enkeli lausui Marialle: *"Hän on oleva suuri, - häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen. Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua."*

Jeesuksen nimet

Lukemalla koko Raamattu saamme oikean kuvan jouluna syntyneestä lapsesta, joka kasvoi täyteen miehuuteen, eli täydellisen ja synnittömän ihmisen elämän ja oli kuitenkin saman aikaisesti Jumala. Tässä vastasyntyneessä asui jo täydellinen Jumala ruumiillisesti. Hän on 100% Jumala ja 100% ihminen. Hän on yksi Persoona, jossa on kaksi luontoa, Jumalan luonto ja ihmisen luonto, mutta ilman syntiä. (Kol. 2:9)

Kaikki ne nimitykset, joita voimme Raamatusta lukea, kuvaavat jotain puolta Hänestä: Jeesus on Vapahtaja, Vapauttaja, Pelastaja, Luoja, Tie, Totuus, Elämä, Ylösnousemus, Jumalan Poika, Ihmisen Poika, Jumalan Karitsa, Kristus, Rauhanruhtinas, Iankaikkinen Isä, Ihmeellinen Neuvonantaja, Elämän Leipä, Hyvä Paimen, Maailman Valo, Herra, Kuningas, Sana, Kuningasten Kuningas, Herrain Herra, Teurastettu Karitsa, Juudan Leijona, Sovittaja, Välimies, Lunastaja, Tuomari, Pyhittäjä, Viisautus.

Nyt kuitenkin keskitymme enkelin Marialle ilmoittaman jakeen 32-33 sisältöön: *Hän on suuri. Hänellä, Daavidin Pojalla on isänsä valtaistuin.* Tavoitteenamme on, että katsellessamme Häntä, sydämemme täytyisi ylistys ja kiitos Häntä kohtaan ja halu seurata Häntä kaikissa oloissa. Joulun ilo kumpuaa Hänestä.

Jeesus on nöyrä

Jeesus oli äitinsä rinnoilla tavattoman pieni vauva. Hänet pyrittiin tappamaan heti syntymän jälkeen, hänellä oli orjan hahmo, häntä vainottiin ja lopulta surmattiin ristin puulla. Kuitenkin juuri tuon näennäisen pienuuden keskellä Herra oli ja on suuri.

Mikä mahtaa olla suurinta Jumalassa? Ajatellessamme Jumalan ominaisuuksia Johanneksen kirjeestä nousee kaksi lausetta: "Jumala on valo" ja "Jumala on rakkaus". Jumalan suunnaton suuruus, Hänen kaikkivaltiutensa, Hänen iankaikkinen voimansa, Hänen ääretön viisautensa ja hyvyytensä, Hänen pyhyytensä ja armollisuutensa voidaan kaikki tiivistää ilmaisuun kirkkaus. Jumala on kunniansaan täydellinen kirkkaus.

Mutta missä sitten Jumalan kirkkaus loistaa meille kaikkein ilmeisimmin ja väkevimmmin? Se loistaa Jeesuksen kärsimyksessä ja kuolemassa Golgatan ristillä. Se loistaa Jumalan täydellisessä nöyryydessä Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Siksi taivaallisen ylistyksen keskuksessa on teurastettu Karitsa, jota samalla nimitetään Juudan Leijonaksi. Jumalan rakkaus Kristuksen Golgatan uhrissa tulee olemaan pelastettujen ikuisen ylistyksen kohde.

Jumala on rakkaus

Suurinta Jumalassa on Hänen nöyryytensä! Kun sanotaan, että Jumala on rakkaus, se merkitsee samalla, että Jumalan Pyhän Kolminaisuuden persoonat ovat toisiinsa

sellaisessa suhteessa, että sitä kuvaa parhaiten ilmaisu alamaisuus ja nöyryys ja kahden muun persoonan korottaminen.

Rakkauden olemushan on siinä, että henkilö asettuu toisen alapuolelle ja korottaa toista. Ilman nöyryyttä ei ole mitään todellista ja aitoa rakkautta. Pyhässä Kolminaisuudessa Jeesus korottaa Isää ja on kaikessa alamainen Isälle: *"Isä on suurempi kuin minä... minä teen kaikessa Lähettäjäni tahdon"*. Mutta Jeesus korottaa myös Pyhää Henkeä sanoessaan, että Pyhän Hengen tulo on tärkeämpi opetuslapsille kuin Hänen fyysinen läsnäolonsa. Mutta toisaalta Pyhä Henki kirkastaa Jeesusta ja avaa Isän rakkautta meille. Edelleen Isä antoi Pojalle kunnian niin kastehekellä kuin kirkastusvuorella ja lopulta, jokainen kieli on tunnustava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Jumalan olemukseen kuuluu siis nöyryys. Jumalan suuruus näkyy Hänen tulemisessaan pieneksi. Hänen tulemisessaan ihmiseksi, sikiämisessään Pyhästä Hengestä neitsyen Marian kohtuun ja syntymiseen likaiseen eläinsuojaan ja kärsimiseen rikollisten kanssa Golgatan ristillä. Jumala on rakkaus ja rakkauden olemukseen kuuluu nöyryys, sillä rakkaus lähestyy aina alhaalta käsin ja korottaa rakkautensa kohdetta.

Jeesus on suuri

Jeesus oli äärimmäisen pieni äitinsä rinnoilla. "Hän on hiljainen ja nöyrä ja ratsastaa aasin varsalla". Betlehem ja marssi Jerusalemiin kertovat, että huolimatta äärettömästä kirkkaudestaan ja pyhyydestään, Jumala lähestyy meitä niin, ettei meidän tarvitse pelätä. Hän on itse sovittanut pyhän vihansa Golgatan kärsimyksellä. Siksi häntä saa kaikkien suurin syntinenkin lähestyä ilman pelkoa. Hän tuli tänne maailmaan etsimään ja pelastamaan syntisiä ja kadonneita, elämässään synnin kahleissa raatavia vapauttaakseen heidät. Siksi sinäkin saat huutaa turvallisesti: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua syntistä ihmistä!"

Jeesuksella oli orjan muoto. Mahtoi siksi äiti Marikakin usein miettiä, missä oli lupaus suuruudesta, jonka enkeli oli antanut. Kaikkien syvimmin ajatus lienee piinannut häntä, kun hän katseli omaa poikaansa ristin kärsimyksessä. Kuitenkin juuri tuon kaiken pienuuden keskellä Herra oli ja on suuri.

Herran suuruus näkyy

Herran suuruus näkyy hänen olemuksensa täydellisyydessä. Hän on vailla vertaa, todellinen Jumala ihmisenä. Hän on ääretön, mittaamaton, ylittää käsityskykymme ja täyttää kaiken. Kaikki on Hänen luomaansa ja Hän myös ylläpitää kaikkea luomaansa.

Jeesuksen suuruus näkyy hänen tehtävänsä suuruudessa. Hän on Sovittaja, Uudeksi tekijä, Eheyttäjä, Pappi, Profeetta, Uhri, Sijainen, pelastuksemme Varmuus, seurakunnan Pää, Ystävä, Kaikkemme.

Jeesuksen Kristuksen suuruus näkyy Hänen saavutuksissaan. Hän täytti tehtävän, jonka oli Isältä saanut. Ihmiskunnan synnit pantiin Hänen päälleen ja Hän kantoi ne ristille, teki niistä lopun. Mistään lankeemuksistamme ei enää ikinä mainita meille, jotka olemme saaneet syntimme anteeksi ja lahjavanhurskauden. Sovitus on

täydellinen. Jeesus kukisti kuoleman vallan ja astui taivaaseen meidän Edustajanamme.

Jeesuksen ansioiden suuruus on ylittämätön. Hänen täydellinen kuuliaisuutensa merkitsi sitä, että Hänen pyhyytensä riittää tekemään jokaisen kristityn täydellisen puhtaaksi Jumalan edessä. Jeesuksen veren tähden olemme Jumalan rakastamia.

Herran suuruus näkyy edelleen pelastettujen suuressa lukumäärässä. Heitä on Ilmestyskirjan mukaan niin suuri joukko, ettei sitä kyetä laskemaan. Se merkitsee myös sitä, miten suunnattoman synnin määrän Jeesus otti pois.

Herran suuruus näkyy hänen omiensa silmille. Me ylistämme ja palvomme Hänen armonsa kirkkauden suuruutta. Ihmettelemme, että Hän rakasti ja rakastaa juuri minua.

Jeesuksen suuruus loistaa taivaallisessa kirkkaudessa, koko taivas säkenöi Hänen valoaan ja kun Hän istuu Isän valtaistuimella.

Herra käsittelee suuria asioita

Jeesus otti käsiteltäväkseen suuren turmeluksen voidakseen poistaa sen ja uudistaa ihmiset ja lopulta koko luomakunnan. Hän otti kantaakseen koko maailman synnin ja sai niistä Golgatalla voiton. Herra uhraisi itsensä sinun puolestasi. Syntisi on suuri, mutta Hänen uhrinsa puolestasi on vielä suurempi. Saat suuren anteeksiantamuksen, anteeksiantamus mitätöi syntisi. Herra täyttää myös sinun suuret tarpeesi. Hän on tehnyt suuret valmistelut, kun Hän meni Isän luokse valmistamaan meille kodin. Hän valmisti uuden taivaan ja maan meitä varten. Sen keskellä tulemme antamaan kaiken kunnia ja ylistyksen Isälle ja Jeesukselle. Saimme suuren pelastuksen Häntä itseään varten, Hänen nimensä ylistykseksi. Mikä armo saada katsella Hänen kirkkauttaan ja suuruuttaan! Hänen ylistyksensä tulee olemaan suurta. Se tulee olemaan meidän loputon ilomme.

Herran suuruus tulee pian ilmeiseksi

Herran suuruus on tuleva pian ilmeiseksi, vaikka vielä nyt se on ihmissilmiltä salattu, ikään kuin piiloon kätetty. Mutta Herran suuruus on tulossa näkyväksi, kun Jeesus tulee takaisin toisen kerran suuressa kirkkaudessaan. Koko maailmankaikkeus tulee täyteen Hänen kirkkauttaan. *"Jokainen polvi notkistuu, ja jokainen kieli tunnustaa Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."* Älä siksi murehdi ikään kuin Jeesus olisi kärsinyt tappioita. Hän kiirehtii omaa tulemistaan: *"Minä tulen pian!"* Ylösnousemus on pian käsillä, tuomio koittaa ja Herra kokoaa omansa luokseen. Saamme nostaa päämme ja odottaa rohkeina Häntä, vaikka ajan ilta näyttääkin synkältä.

Daavidin valtaistuin tänään

Toinen asia, jonka enkeli sanoi Jeesuksesta, oli se, että Jeesus istuu Daavidin valtaistuimella. Miten siis on, hallitseeko Jeesus jo nyt, tänään? Istuuko Hän todella isänsä Daavidin valtaistuimella? Nähdäksemme tämän meidän on syytä palauttaa mieleemme, kuka ja millainen mies oli Daavid. Millainen oli Hänen valtaistuimensa ja kuninkuutensa?

Vanhassa testamentissa on useita esikuvia tai tyyppejä tai varjokuvia siitä, millainen Messias, Kristus tulisi olemaan. Mooses oli esikuva Jeesuksen profeetallisesta tehtävästä, ylipappi ja uhrin Hänen papillisesta tehtävästään. Daavid edusti taas Jeesuksen kuninkaallista tehtävää.

Daavidin kohdalla on hyvä muistaa, että hänen kuninkuutensa jakautui salattuun ja julkiseen vaiheeseen. Edellinen alkoi siitä, kun Samuel voiteli hänet kuninkaaksi ja jälkimmäinen, kun kansa tunnusti hänet kuninkaaksi vuosia myöhemmin. Molemmissa hän oli kuningas, mutta hänen hallintansa tapahtui ratkaisevasti eri tavalla näissä vaiheissa. Samalla tavalla Jeesuksen hallinta tapahtuu nyt salatulla tavalla, mutta tulee Hänen toisessa tulemuksessaan julkiseksi.

Daavid ei siis ollut ainoastaan se suuri voittajakuningas, joka valloitti Jerusalemin, kukisti filistealaiset ja saavutti rauhan ja kukoistuksen kansalleen. Toki siltäkin osalta Jeesus on Daavidin Poika, sillä Hän valloitti meidän ikuisiksi asunnokseen uuden Jerusalemin.

Meidän on syytä muistaa, että hänet voideltiin kuninkaaksi, kun hän oli nuorukainen, lammas paimen. Hän oli vuosikausia todellinen kuningas, vaikka kansan silmissä Saul oli edelleen hallitsija. Mutta Jumala oli jo hyljännyt Saulin ja Daavid oli oikea kuningas. Kysymyksen siksi, miten hänen kuninkuutensa näkyi silloin?

David sai voiton Goljatista ja Herra varjeli häntä Saulin kateudelta ja vihalta. Vastaavasti Jeesus sai erämaassa voiton Saatanan kiusauksista ja Hänet varjeltiin Herodeksen kateudelta ja murhahimolta. Daavidin kuninkuuden tästä vaiheesta luumme näin:

*Daavid lähti sieltä ja pakeni **Adullamin luolaan**. Kun hänen veljensä ja hänen isänsä koko perhe saivat sen tietää, he tulivat sinne hänen luokseen. Hänen luokseen kokoontui kaikenlaista **ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä**, ja hän rupesi heidän **päällikökseen**. Näin häneen liittyi noin 400 miestä....*

Myös pappi Ebjatar pakeni Daavidin luo Saulin tapettua muut papit. Daavid sanoi tälle:

Jää minun luokseni, älä pelkää. Joka näet väijyy sinun henkeäsi, väijyy minun henkeäni. Minun luonani olet turvassa." (1. Sam. 22:1-2, 23)

Koska Daavid oli kuningas, hänen ympärilleen kerääntyi alamaisia. He olivat ahdingossa olevia, velkaantuneita ja katkeroituneita ihmisiä. Mutta juuri sellaisia Hän otti vastaan ja tarjosi heille turvapaikan. Näistä ihmisistä Daavid muovasi parhaat sotilaansa ja uskollisimmat ystävänsä aina kukoistuksensa päiviin asti. Myöhemmin heitä kuvataan näin:

*Kerran kolme niistä 30 päälliköstä lähti liikkeelle, ja he tulivat elonleikkuun aikana Daavidin luo **Adullamin luolalle**. Filistealaisten joukko oli leirytnyt Refaimin tasangolle. Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä. Daavidin rupesi tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: "Jospa joku toisi minulle **vettä juodakseni Beetlehemin kaivosta**, joka on portin edustalla!" Silloin ne kolme urhoa murtautuivat filistealaisten leirin läpi, ammensivat vettä Beetlehemin kaivosta portin edustalta, kantoivat ja toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut sitä*

juoda, vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle ja sanoi: "Enhän toki! Herra varjelkoon minut sitä tekemästä. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla." Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät ne kolme urhoa. (2. Sam. 23:13-17)

Daavidin kuninkuuden tuntomerkki oli se, että hän kykeni saamaan "roskaväestä" uskollisimpia sotilaitaan. Daavidin valta heihin oli syvää rakkauden osoitusta. Se muutti kelvottomat kelvollisiksi.

Jeesus Kristus, Daavidin Poika hallitsee samalla tavalla nyt valtaistuimeltaan. Hän on kuin Daavid Adullamin luolan haltijana. Hän tarjoaa nyt turvapaikan niille, joita synti, kuolema ja Saatana ahdistavat. Hänen valtaansa kuvaa se, mitä Pilatus kirjoitti ristille: *"Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas."*

Hän hallitsee tänään ikään kuin tuon puisen valtaistuimen päältä, vaikka istuukin Isän oikealla puolella taivaassa. Nyt Hän käyttää totuuden sanan ja ristin rakkauden valtaa ihmissydämiin. Hän valloittaa heidät sisältä päin rakkaudellaan ja armollaan, niin että heistä kasvaa evankeliumin sotilaita, jotka ovat valmiit antamaan henkensä Herran kunnian kirkastamiseksi. Siinä näkyy Herran suuruus tänään. Se on suuruutta, joka ei karkota syntistä luotaan vaan vetää hänet armosta pelastukseen.

Heprealaiskirje kuvaa Jeesuksen nykyistä vallankäyttöä näin: *"Isä Jumala asetti kaiken hänen jalkojensa alle." Alistaessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe, että kaikki olisi alistettu hänen valtaansa. Mutta me näemme Jeesuksen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty enkeleitä halvemmaksi, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien ihmisten puolesta. (Hepr. 2:8-9)*

Jeesus kykenee ja haluaa omalta armon valtaistuimeltaan käsin sinunkin sydämesi muuttaa. Hän voi vapauttaa sinut katkeruudesta, syntiesi velasta ja kaikkinaisesta ahdingosta. Hän vapauttaa myös kuoleman pelosta, koska Hän kukisti kuoleman ruumiillisella ylönousemisellaan. Siksi sanotaan:

Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)

Daavidin valtaistuin ei ole nyt tuomion vaan armon istuin. Siksi saat nyt rukouksessa ja parannuksessa kääntyä Hänen puoleensa. Hän armahtaa ja Hän muuttaa sinut omaksi sotilaakseen. Hän voi sitten myös käyttää sinua valtakunnassaan tehtävään, jonka hän on varannut juuri sinua varten.

Lopulta tulee myös se päivä, jona Hän istuu kaikkien silmien edessä kirkkautensa valtaistuimella eikä kukaan enää voi nousta Hänen tahtoaan vastaan.

Esimerkki Herran hallintavallasta – Sayo Daikichin tarina

Lopuksi haluan kertoa, miten eräs japanilainen rouva sai löytää Jeesuksen, joka johti hänet taivaalliseen jouluun asti. Hänen nimensä oli Sayo Daikichi. Hän kuoli 41-vuotiaana vatsasyöpään.

Ensi kerran tapasin hänet Tokushiman keskussairaalassa pari kolme viikkoa ensimmäisen syöpäleikkauksen jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli kertonut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa eikä lukenut Raamattua.

Kun hän astui luokseni, hämmästyin, sillä hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen. Veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa, kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käynytkään. Edellisenä jouluna tytär oli sitten joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Hänen vuorosanansa kuului:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimesä makaamassa." (Luuk. 2:10-12)

Äiti harjoitutti sanoja niin usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa. Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levottomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeliumi muistui hänen mieleensä ja sainoin kuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: *"Älä pelkää"*. Ja yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Myöhemmin hän muutti miehensä työn tähden Tokioon. Joka kerta kun hän tuli Shikokulle tavatessamme keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä uusiutui. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Hän alkoi nyt tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän laati testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko olisi elinaikaa jäljellä. Oltiin sitten loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeen jäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen

eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoin kuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Kaikki epäilyt haihtuivat ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan. Kun usko näyttää romahtavan, saammekin pudota Jumalan ihmeellisiin ja armollisiin käsiin.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan. Suuri rauha sydämessään hän pääsi kotiin Herran luokse.

Entä sinä?

Jeesus tuli tänne maailmaan, jotta me saisimme osaksemme suuren ilon. Oletko sinä jo päässyt osalliseksi siitä ilosta? Ilo on olemukseltaan sitä, että saa avata koko sydämensä sille Vapahtajalle, joka on lunastanut meidät Golgatan uhrilla omikseen. Kun Hänen suuri rakkautensa ja armonsa täyttää sydämemme, syntimme pyyhitään pois ja pääsemme Jumalan lapsina omistamaan elämän Pyhän Hengen voimassa, tulee elämäämme todellinen ilo. Se kumpuaa täällä ajan vaivoissa ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajamme katselemisesta. Se on iloa Jeesuksesta ja Jeesuksen kanssa.

Ellet ole vielä päässyt maistamaan tätä joulun todellista iloa, käänny omilta teiltäsi ja pakene Jeesuksen luokse. Tunnusta Hänelle omat syntisi ja pimeytesi, pyydä armoa Golgatan sovitustyöhön vedoten ja ano, että Herra Jeesus tulisi sinun sydämesi hallitsijaksi. Hän vastaa pyyntöösi ja osoittaa suuren armonsa sinulle ja avaa sinulle tien Isän yhteyteen. Silloin ilo valtaa sydämesi jopa surunkin keskellä.

Jos sinä olet jo päässyt maistamaan tuota iloa, saat yhtyä enkelien ylistykseen: *”Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto!”* Ilon yllättämänä saat sitten lähteä jakamaan samaa iloa muille. Mitä enemmän sitä jaat, sitä suuremmaksi se kasvaa myös sinun sydämessäsi, kun saat nähdä Herran tekoja tämän pimeän ajan keskellä. Ne, jotka antavat kunnia Jumalalle Hänen suuresta armostaan ja pelastusteoistaan, saavat nauttia myös Jumalan rauhaa, joka ylittää ymmärryksemme. Annetaan siksi Jeesuksen nousta Daavidin valtaistuimelle myös meidän sydämessämme ja elämässämme.